

ВУКОВА АЗБУКА – Душан Радовић

А

То није слово,
на споменик личи слову.
А као Аманет:
научи ме да пишем као што говорим.
Да читам написано.
А као Азбука,
А као АКЦИЈА ОПИСМЕЊАВАЊА.

Б

Б у БУКВАРУ
набубрило
да букне
као барут,
као бомба
у бубну опну.
Будибогснама!
буљук
баба
буљи у
боб
цаба:
буба
БУКВАР у
буцаку
аба

В

У Вуково доба
владала је мода
да се свака глава
за две турске прода,
јер ће само тако
сванути слобода.
Вук је био мудар,
није дао главу,
мислио је главом
и био је у праву
и помоћу главе
стекао је славу.

Г

Као пречага,
као грана или греда,
Г се подигло горе,
нагло се под углом
и гледа.

Д

Д се као дугме пришило за непце,
као медењак, па само слади:
дудињо, дињо, дрењино,
дуњо,
драга душо моја...
Д као добар дан,
Д као слатки надев језика.

Ђ

Сви против мрака!
Мрак у мраку!
У тамнице с мраком!
Подржите ђака!
Част ђаку!
У победе с ђаком!
Живео ђак!

Е

Е се отворило
као извор па тече,
као пупољак па цвета,
као Сунце па греје...
Као препелице
Чуче у житу слова
мале искре светлости.

Ж

Блажене ли се жене
и све женско што живи
и пружа живот из жиже те сржи,
у жетви жезла жеженог
што са неба пржи.
Благо Жупи и Гружи,
благо Божани и Ружи
– не дадоше ни грош
за овај жути брош.

3

Видиш брезе
помислиш на чезе,
сетиш се лепезе
тамног ока
прозирне принцезе,
што ти иза
заборава резе
сланом сузом
завичаја везе
златне туге
и сребрне језе.

И

И човеку служи
да тече и трају
док очима кружи

по небеској врећи,
док се мисô маје
да открије шта је
то што треба рећи.
Док тражи и бира
пусти И да свира.

Ј

Када се неки глас кроз језик разлије,
с крајева се ухвати Ј, као кајмак.
Према томе, Ј и јесте глас и није.
Добро је за јаја, чај, промаје и пихтије.

К

К кракато
спремило се за скок.
Копитом копа,
као кошута
скакутаће кроз речи.
Кас кроз кукуруз клас,
велико скакање
кроз кокошке и кокодакање.

Л

Али, али
али мали жали,
али жали

што смо се растали.....

Ја сам мала
па ако сам мала,
има поле
који мале воле...

Шта би душа да то није знала
да јој лакне кад се грло такне
лаким луком Л као гудала.

Љ

Да је Љ нешто и да ваља
не би га имали сељак праља
мрља и гоља чкаљ и чкаља,
Љубав? Да, ал љубав је патња.
Краљ? Такође, ал' где да нађеш краља?

М

Мамуран
миш
у мемли
музеја
мерка
мртвог

мамута
Мајку
му,
миленијуми
минуше,
мраз
међу
мамутима
начини
масакр
и помор....

Међутим
миш
још
мрда,
мишу
су
мало
и мраз,
и мачка,
и
мишомор.

Н

У нануле може
и два Н да стане.
У банане као у нануле,
у наранџе као у банане.
Н се кане и у чај од нане.

Натруни се мало Н
и у нокле слане.
НАТЕНАНЕ, као неман,
само са Н хране....
Као звоно звони Н
и нема му мане.
Мада уме, као НЕ
да гађа ко тане.
Ал' те ситне нитне
збиља нису битне.

Њ

Њ није право слово
мада је налик на њ.
Посекли здраво слово
остао глуви пањ.
Међу словима
Њ је велико
жвањ-жвањ.

О

ОПЕРАЦИЈА 30 СЛОВА.
Свако слово по једно ново око.
Србија узела оловку и рачуна
колико векова
и још
колико Вукова јој треба
да се описмени.

П

Као пупољак

П пупи на усни,

да прасне, прсне, прхне, потече

– у пољубац, псовку или песму.

П

прво слово

сваког почетка,

понедељка као и претка.

Р

RRRRR

кад се нешто трља,

RRRRR

кад се нешто нечим дрља,

RRRRR

кад нешто кроз нешто срља,

RRRRR

кад се нешто низ нешто котрља...

Облак о облак

па гrrrrrrми
и цело небо
у сребрној сrrrrrrми.

С

С

СА

САТ

С

СО

СОСА

СОСА СА САТОМ

САМО СОСА СА САТОМ

СОСИНА СЕСТРА

СЕТИЛА СЕ СОСЕ У ТРСТУ

САКРИЛА САТ У СЕЖАНИ
САД СЕ СОСА ПОНОСИ САТОМ
САТ СЕКУНДИРА КАО СОСИНО СРЦЕ
СОСО СОСО
НОСИ САТ СА СОБОМ
СПАВАЈ СА САТОМ
САД СИ СОСО СТО ОДСТО СИГУРНА

Т

ТАТА
ТАТИН ТАТА
ТАТИНОГ ТАТЕ ТАТА
ТАТИНОГ ТАТЕ ТАТИН ТАТА
ТАТИНОГ ТАТЕ ТАТИНОГ ТАТЕ ТАТА
Сто комата ТАТА
док се роди један ТАТА-МАТА

Ћ

Ћ је као крст,
последње слово
сваког живота и имена.
Спомен Петровића
на Петра који премину.
Спомен Николића
на Николу који се сатре,
спомен Танасковића
на Танаска који паде у боју.

У

Све је у нечему,
унутра.

Увукло се у рупу,
утонуло у дубину,
умакло у ужасу,
усахло у муку,
уснуло у хумци...

Угаси У, упали Е!
Фењер беле месечине.

Ф

Ф нам је стигло из неке боље куће,
са фоајеом, фер-плејом,
Фарадејом и федермадрацом,
где се не лупа главом већ философира,
и не са браздом на челу
већ са продуховљеном фацом,
и не у купусу, под расточеном кацом
већ фино, у фотелји, као Фридрих,
као сваки философ од манира.

Х

Прича,прича
па пред-ах-не,
пева, пева
па узд-ах-не,
тече, тече
па прес-ах-не...
Х хукће и дахће.
Ког не стигне пушке прах
од прашкова пашће.

Ц

Ц кљуца
као жалац,
Ц светлуца
као свитац,
Ц пецка
као виц,
Ц боцка
као шприц,
Ц звецка
као цекин,
Ц цицијаши
као цуцла.

Ч

Данас чарка око чварка,
сутра туча око луча.

Данас чекрк и ченгеле,
сутра чврга и чворуга.
Чаша меда, чабар жучи,
иза чуке чума чучи.
Чума чучи бечи очи,
низ очи се чивит точи.
Трчи, трчи по тој срчи,
чемер срчи, лице грчи.
На чвор чамов чудо село,
нешто чека, цврчи цича.
Паде Човек, пуче чело...
Чича-мича и готова прича.

Џ

Било је џинова и џинова
док их је било.
Уплашиле се мајке џиновских синова,
џаба их било.
Последњи џиновски син
и последњи џин:
Џајић Драган,
Звездино лево крило.

Ш

Ала је велика и разна
та Гора Фрушка!
Ту увек у шуми или у Руми
понешто шушти,

и увек у шикари и шибљу
што-шта шушка.

(А шта их кошта да у Шашинцима
запраши и пушка?)

Тешко зецу-Сремцу
кад нешто шушне!

Да му је да се негде ћушне!

Ал' где да се ћушне,
кад и ту где се ћушне
увек штогод шушне!